

w Ems był od króla pruskiego w nieprzyzwoity sposób traktowany? Wiedzieli, że okoliczność ta, podniesiona w swoim czasie w byłym ciele prawodawczym, przyczyniła się najbardziej do popchnięcia mas paryskich na drogę demonstracji wojennych. Wiedzieli także, że dziś bonapartyści zastraszają jakoby wszelkich używali środków, by ludność wojennie nastroić — a owszem twierdzą, iż to opozycja rząd do wypowiedzenia wojny podbiła. Wyjaśnienie pana Benedetti zadaje im kłam oczywiste — i z tą to nie ma prawie dziennika, któryby mu zań serdecznie nie dziękował? Został on też w skutek swojej broszury w opinii publicznej niemal zupełnie rehabilitowany, i potrzeba tylko, aby otwarcie i uroczyście wyraził się solidarności z obozem napoleońskim, a wróciłby pewnie do łaski w Francuzów. Dyplomaci zarzucają mu wprawdzie niedyskrecję, która popchnięcia ogłaszając tak tajemnie i poufne depesze i listy — nikt inny jednak nie wini go o to. Owszem, publicystyka broni go od napadów dyplomatów, twierdząc, iż w obecnym położeniu miał niezaprzeczane prawo n czynić, co uważał. Chodziło tu bowiem o wyświecenie prawdy jako też o jego honor i sławę.

Lecz nie tylko Benedetti dał maczugę po głowie ruchowej partii spiskowców. Sam wódz ich, Napoleon, zadał im temi doli mi cios, po którym nie tak łatwo się podnosi. Przynajmniej temi doli mi dopiero został w angielskich dziennikach ogłoszony list cesarza, pisany z Wilhelmshöhe do angielskiego generała Borgoyne zmarłego niedawno. Podanie go zapewne w tłumaczeniu, to i łatwo będzie wam osądzić fatalną doniosłość zeznania, że wszystkim ruchami armii kierowały względy dynastyczne, nie zaś dobro kraju. W rękę naszych dzienników stał się list ten najstraszniejszą i niezawodnie najsukuteczniejszą bronią przeciw propagandzie bonapartyści. Sięgają też nią w lewo i w prawo, aż iskry się syją. W jaki sposób będzie parował główny adwokat cesarstwa, p. Davernois, nie wiadomo. L'Ordre nie miał czasu jeszcze napisać repliki, na którą to wszystkie bardzo są ciekawi.

Trze im z rzędu wypadkiem, zajmującym publiczność jest mianowanie ministra spraw wewnętrznych w osobie Kazimierza Périer, syna sławnego ministra Ludwika. Dyktator ludzi sławnych p. Vapereaux zbyt wielkich rzeczy o nim nie umie opowiedzieć. W 21 roku życia pan Périer był już dyplomatą i tak, n. g. przedko na tej drodze postępowal, że słusznie przypisują sukces jego w tej mierze raczej protekcji jak zasługom. Wybrano deputowanym w roku 1848 i 49, był jednym z gorętszych zwolenników polityki tak zwanej elyzyjskiej t. j. orleańskiej. Przeciw zamachowi 2 grudnia protestował i oddał się za sceny życia politycznego. W ustroju wiejskim oddawał się studium ekonomicznym i ogłosił kilka znakomitych publikacji w tej mierze. Wybrano go też sprawozdawcą komisji budżetowej tego roku, co świadczy dowodnie o poważaniu, jakiego używa w teraźniejszej większości. Zanotować wypada, że Périer jest jednym z głównych motorów wniosku, żądającego zaprowadzenia podatku od dochodów, a zatem niejako przywódcą tej partii, która przeciwna jest systemowi przez Thiersa proponowanemu. Naszki cowała tu pobiżenie przeszłość nowego ministra posłuży czytelnikom bardzo do zrozumienia, dla czego to nie wszystkie partje z r. n. ym jego mianowanie przyjmują entuzjazmem. Większość izby, jako też i ta część wyborców, która z nią się zgadza, jest naturalnie zupełnie zadowolona z tego wyboru i nie szczędiła zań pochwał Thiersowi. Niemniej radośnie przyjęta jest nominacja przez przemysłowców, widzą oni w niej bowiem dowód, że gabinet Thiersa skłania się wreszcie do zadośćuczynienia powszechnemu żądaniu w kwestji nowych podatków — czyli innymi słowy, gotów jest odstąpić od nie nawiązkiego przez ogół systematu protekcyjnego. Co się tyczy umiarkowanej lewicy, a zatem większości kraju, to ta przynajmniej wprawdzie, iż wybór na zupełną nie zasługuje naganę z powodu, iż nowy minister bezspornie jest liberalnym i obowiązkiem swoim godnie odpowiedzieć potrafi — ostatniego jednak wyroku nie wydaje jeszcze. Trzeba, jak mówią ludzie należący do tego obozu, zczekać i zobaczyć ministra przy dziele. Jeśli czyniami udowodni, że republika nie jest mu wstrętną i przekona nas, iż z dawnych sympatyj nic w jego piersiach się nie zostało, to uznania mu swego nie od mówimy. Inaczej myślą jednak radykalni republikanie. Ogłoszenie dziennika urzędowego, dotyczące się nominacji Périer, przyjęli oni zimno i z niedowierzaniem, i wyrzucają głośno Thiersowi, iż tak ślepo trzyma się zasad: republika bez republikanów. Według ich zdania, kraj trzykrotnie z rzędu dość namacalnie dał poznać, iż jest republikanekim, i Thiers powinienby zastanowić się do tego usposobienia Francji. Nominacja Périera z dawałnia tylko większość izby wersalskiej — nie może zaś być przyjemną większości kraju, która owe większość dopiero co otwarcie przy urnie potępiła. Zarzucają tu republikanom niecierpliwość i kręć, ich za napady na prezydenta rzeczywistopolitę. Według mnie jednak nie słusznie. Mniemam wprawdzie, iż ja, że Thiers dobrze robi, trzymając goręcych na uwierzy i niemniej mocno od umiarkowanych przekonany jestem, iż zadośćuczynienie szalkom ich żądaniom na dobre nie wyszło. Lecz z drugiej strony to baczne śledzenie i pilne krytykowanie postępków rządu przez radykałów jest bardzo zbawienne. Zmusza go ono bowiem do ciągłego czuwania nad sobą, popycha naprzód na drodze liberalnej i jest owym balastem, co to okrętowi na balwanach równowagi dodaje. Radykałowie w moich oczach są to

pocz. wszy od pulard aż do pieczywego z przepiórek, oblewanych winem najwyszukańszem z nad Renu i Szampanii.

Wśród uczyt wniesione zwykłe toasty, na część miasta, króla, urzędników, na część Dantego, Rawenny. Wymowny jeden toast wszystkim chwałom Włoch pięknie wniósł Belg, p. Dogné, a p. Brocheci z wyrazem wdzięczności dla syndyka i gminy. Gmina z Florencji aż do sprawadła najsłynniejszego restauratora, aby się nie dać Modczykom zakasaować... Wszyscy wstali od stołu z oczarowaniem sercami i — żółdkiem. Porwano nas na resztę ogledzin jeszcze, któreśmy skończyli pięknym lasem, pinii włoskich... a potem wśród muzyki, okrzyków, dziesięciu na kole. — Nie na tym koniec, małe miasteczko Lugo, na drodze naszej położone, wstrzymało jeszcze pociąg iluminacyi, muzyką i nie mogąc inaczej, pęczowało gości limonadą i lodami. Zebrała ludność wolała Eryvia i my też nie daliśmy się w głośnych oznakach sympatii uprzędzić. Serdeczne bo to było nad wyraz wszelkie... aż się śmiać chciało... Nie — nigdzie na świecie takiej gościnności nie ma, a nie było jej nigdzie, tylko w tym biednym kraju naszym... którego dzieci, dziś na obcej ziemi przyjmują wzdychając, sztydostwo... Już jeszcze łow kilka o zamknięciu, a potem kto może — pakujemy się i ruszamy z powrotem.

8 października 1871.

Dziś, w niedzielę, o godzinie dwunastej kongres,

owymi wiernymi stróżami domu, których najmniejszy szmer niepokoi. Prawda, że często budzą gospodarza napróżno, lecz przy takiej czujności może ten ostatni być przynajmniej pewnym, iż złodziej niespostrzeżenie do obory się nie dostanie — powinien więc przebaczyć za nadto może wielką ich gorliwość. W obecnym wypadku zaś i o to ich nawet oskarżyć nie można, bo orleaniści żadnym jeszcze nie dowiedli aktem, że porzucili zupełnie myśl wpadnięcia do republikańskiego domu jako nocni złodzieje.

NIEMCY.

* Berlin, 18 października. Najnowsze rokowania z Francją doprowadziły, jak donosi ministerjalna Provinzial Correspondenz, do równoczesnego zawarcia dwóch dodatkowych układów do frankfurckiego pokoju. Jeden z nich dotyczy natychmiastowej ewakuacji francuskich departamentów, które podług warunków pokojowych dopiero w maju przyszłego r. ku opuszczeniu być miały, i rejonami finansowych za Francji zwrócone terytoria; drugi dotyczy ze strony niemieckiej wniesionych ułatwień celnych dla Alzacji i Lotaryngii i kilku innych w związku z tem pozostających kwestji. Obie dwie konwencje zawarte zostały ze strony Niemiec przez kanclerza państwa księcia Bismarcka i posła hr. Harry Arnima, ze strony Francji przez ministra skarbu Pouyer-Quertier; obiedwie są datowane dnia 12go października.

Ugoda o ewakuację francuskich terytoriów postanawia co następuje:

Artykuł 1. Rząd JCMości cesarza niemieckiego zobowiązuje się opuścić 6 departamentów: Aisne, Aube, Cote d'Or, Haute Saone, Doubs i Jura i armia okupacyjna zredukować na 50,000 żołnierzy, zgodnie z artykułem trzecim układu z dnia 26 lutego 1871 roku. Wykonanie tego nastąpi w dwóch tygodniach po wymianie ratyfikacji niniejszej konwencji.

Artykuł 2. Francuski zaś rząd obowiązuje się ze swej strony:

1) Pięćset milionów franków, które czwarte pół miliarda kosztów wojennych tworzą;

2) 150 milionów franków, to jest pierwszą ratę procentową, od trzech miliardów, przez Francją jeszcze dłużnych procentów płatnych dnia 2 marca 1872 roku, w następujący sposób zapłacić: dnia 15 stycznia 1872 roku 80 milionów, dnia 1 lutego t. roku 80 milionów franków, dnia 15 lutego t. roku 80 milionów franków, dnia 1 marca t. roku 80 milionów franków, dnia 15 marca t. roku 80 milionów franków, dnia 1 kwietnia t. r. 80 milionów franków, dnia 15 kwietnia t. r. 80 milionów franków, dnia 1 maja t. r. 90 milionów franków, ogółem 650 milionów franków.

Artykuł 3. W razie gdyby postanowienia poprzedzającego artykułu nie miały być wykonane, wojska JCMości cesarza niemieckiego będą miały prawo obsadzić na nowo terytorium opuszczone stosownie do niniejszej konwencji.

Zgodzono się również, że terytorium w pierwszym artykule wymienianym i przez niemieckie wojska opuszczonych departamentów ogłoszone będzie pod względem wojskowym za neutralne.

Aż do zapłacenia wymienionych w przeszłym artykule sum wolno Francji w owych departamentach utrzymywać jedynie siłę zbrojną, potrzebną do utrzymania porządku publicznego.

Rząd francuski zastrzega sobie prawo płacenia rat i przed terminami wyżej oznaczonymi.

Artykuł 4. Obecna w języku francuskim i niemieckim zreagowana konwencja zostanie ratyfikowaną przez JCMości cesarza niemieckiego z jednej strony, a prezydenta rzeczywistopolitę francuskiej z drugiej strony; ratyfikacje mają być zamienione w Wersalu w przeciągu tygodnia lub rychlej, jeżeli jest możebnem.

Ugoda pod względem stosunków celnych i t. d. zawiera następujące główne postanowienia:

Artykuł 1. Produkty fabrykowane w Alzacji i Lotaryngii wpuszczane będą do Francji pod następującymi ustanowionymi warunkami:

1) Od 1 września do 31 grudnia bież. r. całkiem bez opłaty cła;

2) od 1 stycznia do 30 czerwca 1872 za opłatą jednej czwartej, od 1 lipca t. roku do 31 grudnia 1872 za opłatą połowy cła, pobieranych dziś lub mających się pobrać od towarów niemieckich.

Z wymienionych pod numerem 2 uwzględnień są wyjęte towary służące do pożywienia, jak: wino, alkohol, piwo itd.

Artykuł 2. Na przypadek, gdyby we Francji nałożone być miały nowe podatki na surowe płody i na farby, służące do fabrykacji produktów w Alzacji i Lotaryngii wyrabianych, mogą być dodatkowo cła od tych produktów pobieraniem.

Artykuł 3. Francuskie produkta, jak lane żelazo, żelazo w sztabach, stal w sztabach lub w mniejszych kawałkach, b. wełniane nici i tkaniny, wełniane nici i tkaniny i inne tego rodzaju produkty, które w Alzacji i Lotaryngii uszlachetnione być mogą, mogą być do pomienionych odstąpionych terytoriów bez opłaty cła wprowadzane.

Artykuł 4. Fabrykaty wyrobione w myśl artykułu 3 placą przy wprowadzaniu ich napowrót do Francji, biorąc za podstawę opłacę się mające cło od fabrykatów alzacko-lotaryngskich, kwotę cłową, odpowiadającą pracy na ich uszlachetnienie poświęconej.

jakeśmy wczoraj donosili, zamknięty został... uroczystym a ostatnim posiedzeniem, wśród którego jeszcze kilka kwestji poruszono, wcale ich nie myśląc rozwiązywać. Nie mogąc, dla niezdrówia, znajdować się sam na zgromadzeniu, zapisuje tylko wrażenia jednego z moich znajomych. Dr. Vogt, który grał rolę bardzo czynną na zjeździe, będąc jednym z wice-prezesów, odczytał na przed notę o starożytnościach znajdujących się w Finlandji, p. Aspelina (i si nie myli). Zdaniem referenta zabitych z epoki brązu i żelaza, znajdujące się tutaj, wszystkie noszą na sobie cechy pochodzenia skandynawskiego. P. Aspelin, wzniósł w tym celu o r. dziesiąt, które dotąd badane nie były... Jeden z Włochów z powodu tej wzmianki o Finach podniósł kwestję, przeciwko p. de Quatrefages (nieprzytomnemu i choremu), iż on w jednym ze swych pism niedawno ogłoszonych w Revue des deux mondes, wzniósł, iż przynajmniej fiński plemię Prussy winy były swe zabore i destrukcyjne tendencje współczesne. Ponieważ p. de Quatrefages nie było, a nikt go nie bronił i kwestja ta głębiej traktowana być nie mogła, skończyło się na tem ukazaniu Pruss. Dziwna rzecz! sam ten p. de Quatrefages reprezentantem fińskiego plemienia, najbardziej cywilizowanego, palił na tym samym kongresie, kadzidła. Po Vogcie mówił illustre Desor o galickim pochodzeniu sprzątek wycieczek i t. p. w grobach etruskich, niemogąc sobie wytłumaczyć, jak się one tu znalazły, na co hr. Conestabile odparł, iż tak samo jak etruskie wyroby wyjątkowo znajdują się w ga-

Artykuł 5. Francuskie produkta, jako to krochmal, mączka, farby, chemiczne produkta i inne tego rodzaju do apretury użyte są dające przedmioty, używane w fabrykach alzacko-lotaryngskich, wwożone będą aż do 31 grudnia r. b. bez żadnej opłaty cła (zobacz artykuł 1, następ. 2).

Artykuły 6 do 9 traktują o środkach mających zapobiedz defraudacyom.

Artykuł 10. Rząd niemiecki ze swej strony odstępuje Francji:

1) Gminy Raon les Leaux i Raon sur Plaine, jednakże z wyjątkiem wszelkiej własności gruntowej, znajdującej się wśród okręgów tych gmin a do państwa należącej, tudzież gruntów gminnych i prywatnych, okolicznych powyższych wzmiankowanym gruntami państwa;

2) gminę Igney i część okręgu gminnego Avricourt pomiędzy gminą Igney aż do i włącznie z kłoją żelazną z Paryża do Avricourt i kolej z Avricourt do Cirey.

Artykuł 11. Wysokie strony kontrahujące zgodziły się na wprowadzenie znowu w życie artykułu 28 traktatu, zawartego dnia 2 sierpnia 1862 roku pomiędzy Francją a Związkiem celnym, dotyczącego oznak fabrycznych i handlowych.

Artykuł 12. Niniejsza ugoda ratyfikowana będzie przez JCMości cesarza niemieckiego po zezwoleniu nań rady związkowej i parlamentu państwa z jednej, przez prezesa francuskiej rzeczywistopolitę z drugiej strony, a dokumenty ratyfikacyjne wymienione zostaną w mieście państwowym w Wersalu.

Powyższe dwie konwencje pozostają na mocy osobnej ugody w tak nierozdzielny związek, że wejście w życie każdej z tych dwóch ugód zależnem jest od potwierdzenia drugiej.

Provinzial Correspondenz dodaje, ogłaszając powyższe dokumenty, jeszcze następującą uwagę: Nową ugoda z Francją uważa przedewszystkiem należy, jak to także mowa od tronu naszego cesarza wzmiankuje, za nową oznakę zaufania niemieckiego rządu do ciągłego rozwoju wewnętrznych stosunków Francji w duchu uspokojenia i utrwalenia. Bez podobnego zaufania rząd nasz tak z politycznych względów, jak i z przyczyn bezpieczeństwa finansowego nie mógłby być się zgodzić na wydanie zakładu, jaki posiadał w okupacji sześciu departamentów francuskich, za proste rejonie finansowe; nie byłby w ogóle tych rejonami przyjął, gdyby nie miał zaufania do rzetelnej chęci i zarazem do siły i trwałości obecnego rządu.

Układy za-arte w dniu 12 b. m. z Francją przedłożone zostały dopiero wczoraj radzie związkowej i zapewne dopiero w końcu bieżącego tygodnia przesłane zostaną parlamentowi niemieckiemu.

Na dzisiejszem posiedzeniu plenarnem parlamentu niemieckiego przystąpiono do wyboru marszałka na czas trwania sesji. Do urny wrzucono 212 karteczek; z tych było ważnych 208, absolutna większość wynosiła 105 głosów; z tych otrzymał dr. Simson 205 głosów i wybrany został marszałkiem. Przyjął on wybór i podziękował następującą przemową: Przyjmuję urząd, na który mnie na nowo powołujecie, z serdecznym podziękowaniem za zaufanie nie zmniejszone do mej osoby i w nadziei, że i tym razem nie okaże się niegodnym tego zaufania. Ożywia mnie — mogę to wypowiedzieć — w sprawowaniu mego urzędu dobra wola, ażeby przeprowadzić porządek, jaki sami sobie naznaczycie, bez wszelkiego innego względu, jak na dobro sprawy. Jestem pewny, że mnie wspierać będziecie równie waszą pobłażliwością jak i waszą pomocą. Przy zamykaniu tutejszych dzienników wieczornych przystąpiła izba do wyboru pierwszego wiceprezydenta.

Księżę następcą tronu pruskiego i niemieckiego opuści podobno z dostojną swą małżonką Wilhelmshöhe i wyjeżdża na zamek Wiesbaden. Ztamtąd podniósł książę dnia 28 b. m. do Berlina, ażeby wziąć udział na zaju w uroczystości urodzin i 50 letniej rocznicy służby wojskowej generała-inspektora marynarki, księcia Adalberta, poczem powróci do Wiesbadenu, gdzie pewnie do grudnia zabawi.

Niemiecki poseł w Paryżu, hr. Harry Arnim, wyjechał dziś z rana z powrotem do Paryża.

AUSTRIA I WĘGRY.

* Wiedeń, 18 października. Wedle tego co się Neues Wiener Tagblatt dowiaduje, miał p. Schmerling, który, jak wiadomo, dwa miało posłuchania u cesarza, „ponieważ życzeniem było monarchy dowiedzieć się o zdaniu człowieka, który swego czasu tyle przemógł na sobie, że nieugięty swój centralizm poświęcił interesom państwa i z dualizmem paktował, któremu więc doktrynerskiego zacołania w osądzeniu konieczności sytuacji zarzucić już nie można“ — objawił monarche bez ogródek zapatrywania swoje co do obecnego położenia rzeczy i co do niebezpieczeństw, jakie projekta czeskie sprowadzić mogą na monarchię. Wynętrzenia te miał cesarz przyjąć z wielką zyczliwością.

Mimo to nie zmienia się dotąd jeszcze w niczem sytuacja, a decyzya co do odpowiedzi na adres sejmku czeskiego odłożona została aż po radzie wielkiej ministrów, która dzisiaj dopiero ma się odbyć i w której, jak wiadomo, i hrabia Andraszy ma wzięty udział, który wczoraj w południe przybył tu z Pesztu.

Dość powszechna jest tu nadzieja, że samo to ociąganie się z wysłaniem odpowiedzi na adres czeski jest zapowiedzią poniekąd pomyślnego dla centralistyczno-niemieckiego stronnictwa zwrotu. Niemożność

liskich grobach, tak galickie mogą się znaleźć w etruskich. Poczem przez kongres Gozadini ze łzami w oczach podziękował i cieszył się z duszy, iż miał zaszczyt zjazdu przewodniczyć. Okrzyto mowę oklaskami; po nim sekretarz prof. Capellini dziękował miastom, gminom, endozjemom przybyłym itp. Klaskano znowu i wszyscy mieli być do łez rozczuleni. Desor mówił o czi umarłych, zaszczytną czyniąc wzmiankę o panu Lartot, a Dogné gorąco do Belgii zapraszał na rok przyszły na kongres podobny, wywołując do zbliżenia się narody na polu nauki i pracy... I na tem się skończyło...

Sumiennie trudno zdać sprawę z tej manifestacji scienceficznnej; na oko było to poważne zgromadzenie, w rzeczy rodzaj widowiska i zabawy, który pojedynczym członkom mógł przynieść korzyści i przyjemność, ale dla postępu nauki uczynić nie był w stanie. Nawet wymiany myśli szczerzej, serdeczniej, natchnionej miłością wiedzy nie było. Kongres dzielił się na znakomite i arystokraty przewodzący i na masę mniej więcej posłuszną, która tolerowana była o tyle, o ile słuchała i milczała... Planu narad nie zachowano żadnego, komisja do kwestji głównych nie wyznaczono, zamiast rozpraw i polemiki mieliśmy popis jak Vogta o antropologii i ktoś dziś dowiecnie nazwał ten kongres archeo-antropologicznym. Jak zawsze drobna uczonych małych garstka polowała na order i tytułki, na wstęgi i trochę sławy. Kongres międzynarodowy za najpierwsze powinien być mieć zadanie zbliżyć uczonych,

jednak takiego zwrotu starają się wydedukować Narodni Listy z samego reskryptu królewskiego a dla nadania słowem swoim większego nacisku, grożą tem, że Czesi później więcej jeszcze wymagać będą, jeżeliby teraz nie zezwolono na ich żądanie; grożą nawet zupełnym rozstrójem monarchii austriackiej. „Czyż podobna, — pytają — aby można znowu opuścić tory ugody, aby cesarz, który chętnie uznawał prawa królestwa czeskiego i potwierdził je chciał przysięga koronacyjną, mógł cofnąć słowo swoje i zezwolić, aby królestwem czeskim rządzone, jak gdyby własnym nie posiadało praw? Czyż podobna, aby dla jednego człowieka i jego zaufaniem, przekonaniem i nadziejami liczyć ludów? Czyż podobna, aby rozpoczęte dzieło pokoju zburzone znowu a tem samem wiara w słowo króla z milionów serc na zawsze wyrugowaną została?... Dynastia powinna sobie może, że tak pomyślną zawarła ugoda, że za tak tanią cenę zawiera pokój z narodem, bez którego dobrości woli Austrija faktycznie istnieć nie może. Jeżeliby Czesi dziś zawiedzeni zostali w swem zaufaniu i skłonności do zgody, to niech wiedzą doradcy Austrii, że przyszłej ugodzie okupić się będą musieli ofiarami, po takim doświadczeniu naród czeski przy przyszłej ugodzie z Austrią inaczej wcale mówić będzie niż dzisiaj, jeżeli Austrija przetrwa w ogóle katalizm, jakim jest zerwanie się polityki pokoju i ugody z narodami, jeżeli po zerwaniu tej ugody ukonstytuowanie tego państwa w ogóle jest jeszcze możliwe!“

Z innych stron potwierdzają wiadomości, że dymisy p. dr. Schaeffli już jest faktem dokonany. W ogóle ma hrabia Hohenwart nosić się z myślą pozbycia się najsłynniejszych swoich kolegów, do których i pan dr. Schaeffli należy.

Z papierów, jakie znalazłono u niektórych uczestników powstania w Pograniczu wojskowym a mianowicie u dr. Starcewica, ma się okazywać, że naczelny jego utrzymywał związki ze stronnictwem robotników w Peszcie, z paryskim Internationalem i z petersburskim komitetem akcyjnym. Pisarz rosyjski niejaki Milic i były burmistrz karlstadtski Fabiani stawieni zostali przed sąd wojenny.

Telegramy.

Praga, 19 października. We względzie toczących się obecnie w Wiedniu narad ministerjalnych, dotyczących odpowiedzi na adres sejmku czeskiego, ogłasza Bohemia wiedeńska korespondencya, donoszącą że baron Wenckheim w charakterze swym jako węgierski minister przy dworze cesarskim powołany został na te narady. Hr. Wrba zda zapewne, jeżeliby ze względów politycznych do cesarza powołany został, sprawę z usposobienia panującego w kołach izby panów, do których należy. Hrabia Andraszy, który zawiązał już stosunki z ministerstwem wspólnem, miał się uroczyście zastrzec przeciw temu, jakoby kiedykolwiek pochwałiał był postulatą czeskie, lecz zarazem ma nie przeczyć temu, że mu hr. Hohenwart dozwolił przejrzeć dokumenta, zanim takowe publicznie ogłoszone zostały. Czy wspólne narady ministrów załatwią przedłożoną im kwestję na jednem posiedzeniu, powiedzić się jeszcze nie da. O to zdaje się głównie chodzić, czy dotychczasowa akcja w sejmie czeskim narusza istniejącą konstytucyą i czy i w jakiej sposób dało się zapobiedz możliwemu jej naruszeniu.

London, 19 października. Z powodu wręczenia lordowi majorowi wielkiego krzyża legii honorowej odbył się wczoraj w Mansion House bankiet, na którym pan Leon Say miał przyjąć przychylne mowę, w której stanowczo się oświadczył przeciw zniesieniu francusko-angielskiego traktatu cłowego, dodawszy zarazem, że rząd francuski pragnie utrzymać traktat ten; mowa podniosła dalej, że zniesienie traktatu spowodowałoby rozkiełbanie stronnictwa protekcyjnistowskiego a na oba kraje smutne następstwa; dla stronnictwa wolnego handlu, którego stanowisko we Francji coraz staje się trudniejszem, jest traktat ten handlowy główną tarczą i podpora.

Białogród, 18 października. Księżę Milan wyjechał wczoraj w towarzystwie pierwszego reagenta i z orszakiem do Krymu, celem powitania cara moskiewskiego.

Paryż, 19 października. Journal Officiel zamieszcza o działalności sądów wojennych następujące doniesienie: W czasie od dnia 11 do 15 października wydano 740 rozkazów do uwolnienia i wydano 94 wyroków. Ogólna liczba komunistów, uwolnionych aż do dnia 16 października, wynosi 8910. — Jak z Nowego Yorku donoszą, uznano tamtejszego konsula francuskiego, który o przeniewierzenie się był oskarżony, za nie winnego.

Moguncja, 19 października. Jak Mainzer Journal donosi, przyszło pomiędzy świętującymi robotnikami a dyrektorya heskiej kolei żelaznej Ludwika do porozumienia i zawarty został układ, na podstawie którego robota na nowo podjęta została.

Zurich, 19 października. Jak Neue Züricher Ztg potwierdza, wydział dla budowy kolei żelaznej przełaz górę św. Gottarda, zebrały w komplecie dnia 17 b. m. w Olten, uchwalił jednogłośnie przedłożyć do ratyfikacji komisji dla budowy tej wysadzonej a dnia 23 b. m. zebrać się mającej układ zawarty pomiędzy doktorem Escher a niemieckimi instytucjami bankowymi i domami bankierskimi, dotyczący wystarania się o kapitał potrzebny na budowę tej kolei.

wzajemnie ich objaśnić, skłonić do porównań, by p. m. d. do postawienia pewnych granic, oznaczenia epok, wyszukania wpływu i stosunków.

Zatruty oddech polityki, uprzedzenia, niechęci, stępnego spełnienia tego wszystkiego na drodze. Niemniej czując może, iż ich położenie w obec Francuzów będzie trudnem, niedostarczyły prawie reprezentantów, czcig. dny dr. Virchow miał wiele przykrości do zniesienia, licząc tu zgromadzonych Francuzów, a nawet od p. de Quatrefages, który popełniwszy niedorzeczność nie chorował. Za to winicy uczeni i profesorowie dali obfite dla dr. Virchowa, Francuzi starali się wszędzie zabieierać obok Włochów miejsca, innym nierodowitości okazując lekceważenie. Dr. Vogt bardzo praktycznie zapisał się do Swajcarów i temu był winien, że śmiać mógł mówić o antropologii. Ze zaś mówić o tem, co krył przyczynę w rozprawie sekretarza prof. Capellini, który pierwszy ze znalezionych szczerków ludzkich antropologia we Włoszech za istniejącą przed laty uczynił i ogłosił. Nie powtarzam, jak się obchodzono z innymi Polakami i jak ich zbywano się niechęcią. Kongres międzynarodowy był przedewszystkiem włoską a zresztą ceremonią, formą, zabawą, popisem i manifestacją. Dziś jeszcze obiad daje municypalność Bonni, który zapewne wspaniałym będzie i serdecznym bo wino rozczała. Sif e historia levis.

Tani kram
znajduje się już nie w Ryńku 47 lecz
w Ryńku Nr. 55 I piętro.
Aron.

Księgarnia **J. A. Zupańskiego**
przyjmuje na skład główny dzieło pod tytuł:
Fryderyka Bastiata
Harmonie
ekonomiczne,
tłumaczone przez
Ewelinę Ahrens,
z 6ciu poszytów składające się, razem stron-
nic 568, spisu rzeczy, przemowy tłumacza.
Cena talarów dwa. (5264)

Poszukuje się **osoby w średnim**
wieku, przedewszystkiem sumiennej, ucie-
wającej i łagodnego usposobienia, do wyłącza-
nia pani w zarządzie domu i w doglądaniu
gospodarstwa kobiecego przy osobnej go-
spodynii ze stanu wiejskiego, mogłaby też
większą pensją pobierać, gdyby przy tem
była doskonałą krawcową i umiała szyc na
maszynie. Żąda się przy nadesłaniu wa-
runków doskonałych zaświadczeń lub reko-
mendacji od osób znanych i szanownych.
Adres: **O. Z. A. Kościuszko** poste rest.
(5638)

Meln am Markte in **Jarocin** begebenes
52 stückiges massives
Grundstück
nebst Laden-Einrichtung ist zu verkaufen.
M. Krause. (56561)

Wielki sklep składowy posiadający
do wydzierżawienia
Bracia Andersch,
Rynek No. 50. (5867)

Szanownej publiczności donoszę, iż obe-
nie mieszkam na Berlińskiej ulicy No. 28.
A. Mochnik,
krawiec damski. (5849)

Prawdziwe Kulmbachskie
piwo
polecą
Józef Liedke,
Berlińska ul. No. 14. (5841)

WISSER BRUSI SYRUP von G. A. W. MAYER
Sławny biały syrop piersiowy G. A. W. Mayera jest
do nabycia w towarze prawdziwym w Poznaniu u
Br. Krayn, Wroniecka ul. No. 1.
Izydor Busch, plac Sapieżyński No. 2.
J. N. Leitgeber, Wielkie Garbary No. 16.
(5861)

zaś na prowincyi
Młodziuch, Jul. Börner.
Bydgoszcz, Rud. Regenber.
Czarnków, H. R. Maske.
Czemlin, Gustaw Grün.
Czerwień, Markus Wittkowski.
Koźmin, S. Hirschberg.
Wielon, S. Goldschmidt & Syn.
Wschowa, Aug. Cleemann.
Gniezno, Sam. Pulvermacher.
Gnieznowo, Ludwik Wolff.
Golańsk, M. Wolff.
Grodzisk, C. R. Mützel.
Gurzo, Jakob Munter.
Jarocin, M. Littmann.
Jarocin, S. Krotowski.
Inowrocław, Aptekarz Gust. Guoth.
Kempno, Herm. Schelenz.
Kobylin, A. Schoepke.
Kościan, Górski.
Krotoszyń, A. Lewy.
Kurnik, J. F. E. Krause.
Łobżenica, C. A. Lubenau.
Młodziuch, A. F. Gross i Sp.
Nakło, Fr. Lebinsky.

W piątek, dnia 10 i w sobotę, dnia 11 listopada ma być sprzedana za sa-
płatą w gotówkę w **Gdańsku**, przy ul. św. Ducha 108, pozostałość nieruchomości na-
jora i dyrektora zarządu garnizonowego pana Juliusza Moritz, pomiędzy temi: **zbiór**
starych obrazów olejnych, plastyczne dzieła sztuki,
starożytne, bardzo rzadkie cenne szafy i inne,
szafa artystyczna z czarnego drzewa hebanowego
z mozaiką z kamieni, stara porcelana z Meissen i Berlina
pajaki, zegary itd. Teodora Bertlinga księgarnia w Gdańsku rozsyła na
żądanie katalogi i przyjmuje zlecenia zamieszajcych lubowników sztuki.
Gdańsk. (5857)
Nothwanger, aukcyonator.

Dominium Krzeszów pod
Pobiedziskami potrzebuje od 1 li-
stopada b. r. bezennego urzę-
dnika gospodarczego.
Tylko dobre rekomendacje i oso-
biste zgłoszenie się będzie mogło
być uwzględnionem. (5810)

150,000 tal.
mogą być z Banku Pomorskiego bez wypo-
wiedzenia i do amortyzacji po 5 od sta wy-
pożyczone i to w pożyczkach za landasafą.
Wnioski przyjmuje (5783)

Max Heimann
we Wrześni.

Kucharz w dobre swia-
dectwa zaopatrzony może mieć
miejsce w Dom. **Przeclaw**
pod Rokietnicą. (5848)

Sprzedaż tryków
z mojej owczarni zarodowej
w Staré Krobi pod Krobią
już się zaczęła. Owczarnia jest po-
chodzenia czysto Leutewitzkiego. Ce-
ny odpowiednie czasowi i ile można
niskie. (5784)

von Lieres-Wilkau.

Z polecenia rządu księstwa
rumuńskiego
podaje podpisany **komisarz**
państwowy niniejszem do wia-
domosci publicznej:
że zebrany w Bukareszcie sąd rozjemczy
zniósł koncesyę, udzieloną **Dr. Strousbergowi**
i spółnikom na budowę kolei rumuńskich.

Zwraca się przeto uwagę właścicieli wydanych przez **Dr. Strousberga**
i spółników **3 1/2 % rumuńskich obligacji kolejowych** na
postanowienia prawa z dnia 17/20 lipca 1871 r., mianowicie na artykuły 4
do 6, które brzmią jak następuje:

Artykuł 4.
Właściciele obligacji uwiadomieni zostają za pomocą wszystkich środ-
ków jawności, że wezwani zostali (mis en demeure), aby się natychmiast
po zniesieniu koncesyi ukonstytuowali w towarzystwo akcyjne (stósownie
do artykułu 14 rzeczony koncesyi).

Towarzystwo to przyjmuje na siebie z chwilą ukonstytuowania i obje-
cia zarządu kolei przez sam ten fakt wszystkie prawa i obowiązki pierw-
otnych koncesjonaryszu.

Artykuł 5.
Po zniesieniu koncesyi i w razie, gdyby właściciele obligacji w 30
dniach po wydaniu wyroku co do zniesienia pierwotnej koncesyi — który
to wyrok ile można ma być rozpowszechnionym — nie ukonstytuowali się
w towarzystwo akcyjne, postąpi rząd w sposób, w następnym artykule prze-
widziany.

Artykuł 6.
Zaraz po zniesieniu koncesyi wynagrodzi rząd, oszacowawszy słuszenie
i sprawiedliwie znachodzące się w kraju roboty i materiały, wszystkich
właścicieli obligacji sumami, jakie to oszacowanie wykaże. (5838)

Berlin, dnia 17 października 1871.
Komisarz państwowy książęcego
rumuńskiego rządu dla kolei Ro-
man-Bukareszt-Turnu-Severin.
T. G. Rosetti.

4 wielkie piwnice,
z których każda 6—8 zupełnie suchych, zamieszkalnych
przestrzeni zawiera, są na składy albo na lokale procederowe
natychmiast do wynajęcia przy (5862)
Szewskiej ul. No. 13—16.

Gänzlicher Ausverkauf!
Wegen Aufgabe meines seit 35 Jahren bestehenden Geschäftes ver-
kaufe ich mein reichhaltig assortirtes **Manufactur-, Tuch- und**
Mode-Waaren-Lager sowie **Herren-Garderoben** und
Damen-Confectionen bedeutend unterm Einkaufspreis **gänzlich**
aus. — Alle meine Schuldner ersuche ich höflichst mich innerhalb 4 Wo-
chen zu befriedigen, da ich später dem Gerichte meine Bücher zur Incasso
übergebe. (5649)

M. Krause
in Jarocin.

Dla palących cygara i smakoszków.
W skutek objęcia całego składu cygar pewnej masy konkursowej
jestem w stanie sprzedawać znacznie niżj cen zakupnych, a dla szybkiego
spieniężenia całego znacznego składu cygar polecam następujące gatunki po
nadzwyczaj niskich cenach:

Bella Mar Regalia . . .	tysiąc po 80 tal. dawniej 120 tal.
Rendueles Conchas flor	60 " " 100 "
Cabanay y Carvajal . .	55 " " 90 "
Integradat . . .	50 " " 80 "
Los Cazadores . . .	48 " " 75 "
La Matilde . . .	45 " " 65 "
C. Suarez et Comp. . .	40 " " 60 "
La Emilia i H. Upmann	35 " " 50 "
Habanna Regalia . . .	25 i 30 tal.
El Morillo za tysiąc 20 tal.	La Isabella za tysiąc 18 tal.
La Flor de Leo za tysiąc 16 tal.	dawniej 20 tal.

Hawańskie wybrakowane cygara.
2 marki w pudełkach oryginalnych po 1000 sztuk tysiąc 13 i 16 tal.
Równocześnie polecam jako bardzo cenne:
Piękne wytrawne wina z Górnych Węgier butelka 15, 20 i 25 sgr.
Ruster Ausbruch but. 15 i 20 sgr., piękne wina reńskie but. 10, 12
i 15 sgr., prawdziwe francuskie wina czerwone but. 12 i 15 sgr.,
słodkie sycylijskie wina but. 11 sgr.,
Prawdziwe franc. szampańskie wina but. 1 1/2 tal.
Obstalniki nieznanych mi osób wykonują się tylko za przesłaniem należy-
tości lub zaliczką pocztową. (5756)

A. Gonschior w Wrocławiu,
candel towarów kolonialnych, łakoci, wina, rumu, koniaku i cygar, en gros
et en détail, założony w roku 1865.

Prawdziwe
harlemskie cebulki kwiatowe
polecam w najlepszej jakości. Specjalne wykazy bezpłatnie i franko (4651)
Poznań,
Handel nasion
Fryderykowska ulica No. 32 a,
naprz. banku prowincyal.
Henryka Mayera,
ogrodnika artyst. i zakładów.

W piątek, dnia 10 i w sobotę, dnia 11 listopada ma być sprzedana za sa-
płatą w gotówkę w **Gdańsku**, przy ul. św. Ducha 108, pozostałość nieruchomości na-
jora i dyrektora zarządu garnizonowego pana Juliusza Moritz, pomiędzy temi: **zbiór**
starych obrazów olejnych, plastyczne dzieła sztuki,
starożytne, bardzo rzadkie cenne szafy i inne,
szafa artystyczna z czarnego drzewa hebanowego
z mozaiką z kamieni, stara porcelana z Meissen i Berlina
pajaki, zegary itd. Teodora Bertlinga księgarnia w Gdańsku rozsyła na
żądanie katalogi i przyjmuje zlecenia zamieszajcych lubowników sztuki.
Gdańsk. (5857)
Nothwanger, aukcyonator.

Wielki wybór gotowych palet-
tów u **J. Urbankiewicza**
10 Wilhelmowski plac Poznań i 11 Bräder
Strasse w Berlinie. (5870)

Prawdziwe
węgłe angielskie
dla kowali i ślusarzy polecą (5835).
E. Kajkowski,
Chwaliszewo 65 i Ostrówek 21.

Dr. Berthold
Poliklinika okulistyczna,
Nowomiejski Rynek I.
Godziny do mówienia od 10—11 przed poł.
(5432). bezpłatnie od 9—10

Kr. prusk. losy loteryjne
do ciągnięcia głównego, roz-
syła za gotówkę (i podczas ciągnięcia) ory-
ginalnie: 1/4 80 tal., 1/2 37 tal., 1/4 18 tal.,
udziałowo: 1/4 9, 1/4 4 1/2, 1/4 2 1/2 tal.
C. Hahn w Berlinie Neanderstr. 34.
(5295)

Losy loteryjne 1/4, 1/2 tal. (oryg.)
1/4 8 tal., 1/4 4 tal., 1/4 2 tal. rozsyła
L. G. Ożalski, Berlin, Jannowitzbrücke 2
(5359)

Obwieszczenie.
Wielkie
główne i końcowe ciągn.
260 przez rząd gwarantowanej
loteryi pieniężnej rozpoczęcie się już
dnia 1 listopada 1871 r. i skończy dnia 16
listopada 1871 a w niej zapadnie w krótkim
czasie 16 dni decyzya co do
głównej wygranej 100,000 tal.
co do wygranej 60,000 tal., 40,000 tal.,
20,000 tal., 16,000 tal., 8000 tal., 2
po 6000 tal., 2 po 4800 tal., 2 po
4000 tal., 4 po 3200 tal., 4 po 2400
tal., 10 po 2000 tal., 25 po 1200 tal.,
100 po 800 tal., 150 po 400 tal., 200
po 200 tal., 297 po 80 tal., 11600 po
44 tal., jako też 66,400 tal. w losach
gratysowych, w ogóle co do ogromnej sumy
netto

Jednego miliona i 26,560 tal.
Owa wygrana (od 800 tal. w górę), która
ako ostatnia wyjdzie z kola szczęścia,
dostaje jako dodatek
premię 60,000 tal.
przez co najwyższa wygrana tworzy sumę
100,000 tal., 80,000 tal., 76,000 tal.,
68,000 tal., 66,000 tal., 64,800 tal.,
64,000 tal., 63,200 tal., 62,400 tal.,
62,000 tal., 61,200 tal., lub 60,800 tal.
Krytym ciągnie się tylko wygrana a naj-
niższa wynosi 44 tal. — Żaden uczestnik z
próżną nie wychodzi ręką.
Wygrane wypłacają, podpisany potórca,
po wydaniu urzędowej, drukowanej listy wy-
granych natychmiast w srebrze lub banko-
tach. — Ciągnięcie odbywa się publicznie w
Kancelaryi państwa przez dwóch przysięgłych
notaryuszów w obecności reprezentanta de-
putacyi finansowej i interesentów.
Wydane przez rząd oryginalne losy udzia-
łowe po 5 tal., 10 tal., 20 tal. i całe losy
po 40 tal. są do dostania tylko oddemnie bez-
pośrednio za przesłaniem odpowiedniej na-
leżności. (5304)

Przy bliskości ciągnięcia uprasza się o
bezpłatne przesłanie obstalunków do mnie
pocztą, abym wszelkie życzenia mógł
wcześnie uwzględnić.
Kupony asygnowcy pocztowych naj-
stosowniejszymi są do udzielania obstalun-
ków. — Mandanci mi otrzymają urzędowe listy
wygranych tego ciągnięcia z potrzebnym do-
niesieniem bezpłatnie w kopercie franko. —
Na żądanie donosi się o większych wygra-
nych telegramem.

Izaak Weinberg
w Hamburgu,

Wielki sklep składowy posiadający
do wydzierżawienia
Bracia Andersch,
Rynek No. 50. (5867)

Szanownej publiczności donoszę, iż obe-
nie mieszkam na Berlińskiej ulicy No. 28.
A. Mochnik,
krawiec damski. (5849)

Prawdziwe Kulmbachskie
piwo
polecą
Józef Liedke,
Berlińska ul. No. 14. (5841)

WISSER BRUSI SYRUP von G. A. W. MAYER
Sławny biały syrop piersiowy G. A. W. Mayera jest
do nabycia w towarze prawdziwym w Poznaniu u
Br. Krayn, Wroniecka ul. No. 1.
Izydor Busch, plac Sapieżyński No. 2.
J. N. Leitgeber, Wielkie Garbary No. 16.
(5861)

zaś na prowincyi
Młodziuch, Jul. Börner.
Bydgoszcz, Rud. Regenber.
Czarnków, H. R. Maske.
Czemlin, Gustaw Grün.
Czerwień, Markus Wittkowski.
Koźmin, S. Hirschberg.
Wielon, S. Goldschmidt & Syn.
Wschowa, Aug. Cleemann.
Gniezno, Sam. Pulvermacher.
Gnieznowo, Ludwik Wolff.
Golańsk, M. Wolff.
Grodzisk, C. R. Mützel.
Gurzo, Jakob Munter.
Jarocin, M. Littmann.
Jarocin, S. Krotowski.
Inowrocław, Aptekarz Gust. Guoth.
Kempno, Herm. Schelenz.
Kobylin, A. Schoepke.
Kościan, Górski.
Krotoszyń, A. Lewy.
Kurnik, J. F. E. Krause.
Łobżenica, C. A. Lubenau.
Młodziuch, A. F. Gross i Sp.
Nakło, Fr. Lebinsky.

W piątek, dnia 10 i w sobotę, dnia 11 listopada ma być sprzedana za sa-
płatą w gotówkę w **Gdańsku**, przy ul. św. Ducha 108, pozostałość nieruchomości na-
jora i dyrektora zarządu garnizonowego pana Juliusza Moritz, pomiędzy temi: **zbiór**
starych obrazów olejnych, plastyczne dzieła sztuki,
starożytne, bardzo rzadkie cenne szafy i inne,
szafa artystyczna z czarnego drzewa hebanowego
z mozaiką z kamieni, stara porcelana z Meissen i Berlina
pajaki, zegary itd. Teodora Bertlinga księgarnia w Gdańsku rozsyła na
żądanie katalogi i przyjmuje zlecenia zamieszajcych lubowników sztuki.
Gdańsk. (5857)
Nothwanger, aukcyonator.

Wielki wybór gotowych palet-
tów u **J. Urbankiewicza**
10 Wilhelmowski plac Poznań i 11 Bräder
Strasse w Berlinie. (5870)

Prawdziwe
węgłe angielskie
dla kowali i ślusarzy polecą (5835).
E. Kajkowski,
Chwaliszewo 65 i Ostrówek 21.

Dr. Berthold
Poliklinika okulistyczna,
Nowomiejski Rynek I.
Godziny do mówienia od 10—11 przed poł.
(5432). bezpłatnie od 9—10

Kr. prusk. losy loteryjne
do ciągnięcia głównego, roz-
syła za gotówkę (i podczas ciągnięcia) ory-
ginalnie: 1/4 80 tal., 1/2 37 tal., 1/4 18 tal.,
udziałowo: 1/4 9, 1/4 4 1/2, 1/4 2 1/2 tal.
C. Hahn w Berlinie Neanderstr. 34.
(5295)

Losy loteryjne 1/4, 1/2 tal. (oryg.)
1/4 8 tal., 1/4 4 tal., 1/4 2 tal. rozsyła
L. G. Ożalski, Berlin, Jannowitzbrücke 2
(5359)

Obwieszczenie.
Wielkie
główne i końcowe ciągn.
260 przez rząd gwarantowanej
loteryi pieniężnej rozpoczęcie się już
dnia 1 listopada 1871 r. i skończy dnia 16
listopada 1871 a w niej zapadnie w krótkim
czasie 16 dni decyzya co do
głównej wygranej 100,000 tal.
co do wygranej 60,000 tal., 40,000 tal.,
20,000 tal., 16,000 tal., 8000 tal., 2
po 6000 tal., 2 po 4800 tal., 2 po
4000 tal., 4 po 3200 tal., 4 po 2400
tal., 10 po 2000 tal., 25 po 1200 tal.,
100 po 800 tal., 150 po 400 tal., 200
po 200 tal., 297 po 80 tal., 11600 po
44 tal., jako też 66,400 tal. w losach
gratysowych, w ogóle co do ogromnej sumy
netto

Jednego miliona i 26,560 tal.
Owa wygrana (od 800 tal. w górę), która
ako ostatnia wyjdzie z kola szczęścia,
dostaje jako dodatek
premię 60,000 tal.
przez co najwyższa wygrana tworzy sumę
100,000 tal., 80,000 tal., 76,000 tal.,
68,000 tal., 66,000 tal., 64,800 tal.,
64,000 tal., 63,200 tal., 62,400 tal.,
62,000 tal., 61,200 tal., lub 60,800 tal.
Krytym ciągnie się tylko wygrana a naj-
niższa wynosi 44 tal. — Żaden uczestnik z
próżną nie wychodzi ręką.
Wygrane wypłacają, podpisany potórca,
po wydaniu urzędowej, drukowanej listy wy-
granych natychmiast w srebrze lub banko-
tach. — Ciągnięcie odbywa się publicznie w
Kancelaryi państwa przez dwóch przysięgłych
notaryuszów w obecności reprezentanta de-
putacyi finansowej i interesentów.
Wydane przez rząd oryginalne losy udzia-
łowe po 5 tal., 10 tal., 20 tal. i całe losy
po 40 tal. są do dostania tylko oddemnie bez-
pośrednio za przesłaniem odpowiedniej na-
leżności. (5304)

Przy bliskości ciągnięcia uprasza się o
bezpłatne przesłanie obstalunków do mnie
pocztą, abym wszelkie życzenia mógł
wcześnie uwzględnić.
Kupony asygnowcy pocztowych naj-
stosowniejszymi są do udzielania obstalun-
ków. — Mandanci mi otrzymają urzędowe listy
wygranych tego ciągnięcia z potrzebnym do-
niesieniem bezpłatnie w kopercie franko. —
Na żądanie donosi się o większych wygra-
nych telegramem.

Izaak Weinberg
w Hamburgu,

Dominiu Krzeszów pod
Pobiedziskami potrzebuje od 1 li-
stopada b. r. bezennego urzę-
dnika gospodarczego.
Tylko dobre rekomendacje i oso-
biste zgłoszenie się będzie mogło
być uwzględnionem. (5810)

150,000 tal.
mogą być z Banku Pomorskiego bez wypo-
wiedzenia i do amortyzacji po 5 od sta wy-
pożyczone i to w pożyczkach za landasafą.
Wnioski przyjmuje (5783)

Max Heimann
we Wrześni.

Dóbr 36 od 1000 do 20,000 m. m. po
5 1/2, od 16 tal. za m. **Kolonie**, 2000 m.
po 5 1/2, tal. **Młyn parowy** bud. mur.
88 m. roli za 7800 tal. **Wiatrak**, 10 m.
pola za 2000 tal. **Browar duży** piwa
bawar. pod miastem wielk. z lodow., chmieln.
polem, łak., lasem, wskazy w Kongresówce
Stomilski, Poznań, ul. Wrocławska 16,
u nauczyciela Dakowskiego. (5509)

Młockarnia 4 konna z fabryki
pana Antoniewicza w Wrocławiu, któ-
rą napisał zasłużoną pochwałę w
Dzien. Pozn. wmięsiąca lipca r. b. po-
mimo to, że osobiście jeszcze zapyty-
wany nie był przez gospodarzy, ile
wymłaca na godzinę szefli i ile po-
trzebuję ludzi do obsługi, spowodowa-
ny jestem oświadczyć publicznie,
że młockarnia powyższą dnia 28 wrze-
śnia r. b. omóciłymi żyta probosz-
czowskiego w słomę dość wyrosłego
z przesiewiska, stóg w polu stojący
jeden, który zawierał w sobie wozów
25 a wydał szefli 120. Młockarnia
była w biegu godzin 12, tym sposo-
bem było omłotu na godzinę szefli
10, do obsługi téjże i ułożenia zara-
zem omóconej słomy w stóg potrze-
bowałem ludzi 20 włącznie z włoda-
rzem, który dozorował i farnalem,
który pojeżdżał. Po trzeciej młockar-
nia ta nie kaleczy ziarna; co jest jej
zaletą, zwłaszcza przy młóceniu jęcz-
mienia. (5854)

Jarogniewice w październiku 1871.
Kasprzycki, rządca.

Kucharz w dobre swia-
dectwa zaopatrzony może mieć
miejsce w Dom. **Przeclaw**
pod Rokietnicą. (5848)

Sprzedaż tryków
z mojej owczarni zarodowej
w Staré Krobi pod Krobią
już się zaczęła. Owczarnia jest po-
chodzenia czysto Leutewitzkiego. Ce-
ny odpowiednie czasowi i ile można
niskie. (5784)

von Lieres-Wilkau.

Sztuk 70 wołów robo-
czych i na opas
stawię dnia 23 b. m. do **Gnie-**
zna na jarmark tanich na
sprzedaż. (5820)

S. Müller.

Sprzedaż tryków
z mojej owczarni zarodowej
w Staré Krobi pod Krobią
już się zaczęła. Owczarnia jest po-
chodzenia czysto Leutewitzkiego. Ce-
ny odpowiednie czasowi i ile można
niskie. (5784)

von Lieres-Wilkau.

Sztuk 70 wołów robo-
czych i na opas
stawię dnia 23 b. m. do **Gnie-**
zna na jarmark tanich na
sprzedaż. (5820)

S. Müller.

Sprzedaż tryków
z mojej owczarni zarodowej
w Staré Krobi pod Krobią
już się zaczęła. Owczarnia jest po-
chodzenia czysto Leutewitzkiego. Ce-
ny odpowiednie czasowi i ile można
niskie. (5784)

von Lieres-Wilkau.

Sprzedaż tryków
z mojej owczarni zarodowej
w Staré Krobi pod Krobią
już się zaczęła. Owczarnia jest po-
chodzenia czysto Leutewitzkiego. Ce-
ny odpowiednie czasowi i ile można
niskie. (5784)

von Lieres-Wilkau.

Sprzedaż tryków
z mojej owczarni zarodowej
w Staré Krobi pod Krobią
już się zaczęła. Owczarnia jest po-
chodzenia czysto Leutewitzkiego. Ce-
ny odpowiednie czasowi i ile można
niskie. (5784)

von Lieres-Wilkau.

Sprzedaż tryków
z mojej owczarni zarodowej
w Staré Krobi pod Krobią
już się zaczęła. Owczarnia jest po-
chodzenia czysto Leutewitzkiego. Ce-
ny odpowiednie czasowi i ile można
niskie. (5784)

von Lieres-Wilkau.

Sprzedaż tryków
z mojej owczarni zarodowej
w Staré Krobi pod Krobią
już się zaczęła. Owczarnia jest po-
chodzenia czysto Leutewitzkiego. Ce-
ny odpowiednie czasowi i ile można
niskie. (5784)

von Lieres-Wilkau.

Sprzedaż tryków
z mojej owczarni zarodowej
w Staré Krobi pod Krobią
już się zaczęła. Owczarnia jest po-
chodzenia czysto Leutewitzkiego. Ce-
ny odpowiednie czasowi i ile można
niskie. (5784)

von Lieres-Wilkau.

Sprzedaż tryków
z mojej owczarni zarodowej
w Staré Krobi pod Krobią
już się zaczęła. Owczarnia jest po-
chodzenia czysto Leutewitzkiego. Ce-
ny odpowiednie czasowi i ile można
niskie. (5784)

von Lieres-Wilkau.

Sprzedaż tryków
z mojej owczarni zarodowej
w Staré Krobi pod Krobią
już się zaczęła. Owczarnia jest po-
chodzenia czysto Leutewitzkiego. Ce-
ny odpowiednie czasowi i ile można
niskie. (5784)

von Lieres-Wilkau.

Sprzedaż tryków
z mojej owczarni zarodowej
w Staré Krobi pod Krobią
już się zaczęła. Owczarnia jest po-
chodzenia czysto Leutewitzkiego. Ce-
ny odpowiednie czasowi i ile można
niskie. (5784)

von Lieres-Wilkau.